

પુસ્તક
૯૩

શ્રી આત્માહંદ પ્રકાશ
વિક્રમ સંવત ૨૦૫૨ સર્ગ ૧૯૯૫-૯૬

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

આરંગેશ્વર, ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree
Atmanand
Prakashશ્રી
આત્માનંદ
પ્રકાશ

દુઃખે વિદ્ધિ 'મયા સાર્ધ' વત્તે પરમેશ્વર!' ।

एतद्भावनाया दुःखं त्वदीयमुपरस्यति ॥

દુઃખની હાલતમાં એમ સમજ કે પરમેશ્વર મારી સાથે છે. આ પ્રકારની
આંતરિક ભાવનાથી તારું દુઃખ દૂર થશે, તારું અંતઃકરણ પ્રસન્નતાથી સભર બનશે.

In the condition of misery, believe that God is with you.

By the force of this reflection your misery will end
and your mind will be filled with pleasure.

પુસ્તક : ૯૩

卐

અંક : ૧-૨

કારતક-માગશર

卐

નવેમ્બર/ડીસેમ્બર-૯૫

આત્મ સંવત : ૧૦૦

વીર સંવત : ૨૫૨૨

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૨

મહાકવિગણ

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું સ્તવન	—	૧
(૨)	આત્મા બન્યો પરમાત્મા (ગતાંકથી ચાલુ)	અનુ. ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ	૨
(૩)	ઉમરાળામાં અંજનશલાકા તથા પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ		૪
(૪)	નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે	શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ	૫
(૫)	ઉવસગઢરમ્ તીર્થ (મધ્ય પ્રદેશ) મુકામે ઉજવાઈ ગયેલ પ્રતિષ્ઠા, દિક્ષા તથા ઉપધાન તપ માળા મહોત્સવ	સંકલન : શ્રી હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા	૭
(૬)	શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના પ્રાપ્ય ગ્રંથો		૯
(૭)	કર્મરાજની કરામત (ગતાંકથી ચાલુ)	સંકલન : કાન્તીલાલ આર. સહોત	૧૧
(૮)	હિન્દી વિભાગ		
(૯)	શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની સામાન્ય સભા અંગે પરિપત્ર	ટા. પે.	૩

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યો

✓(૧) શ્રી પ્રવીણચન્દ્ર ગુલાબચંદભાઈ શાહ ભાવનગર
(સોપારીવાળા)

✓(૨) શ્રી નગીનદાસ શામજીભાઈ શાહ ભાવનગર

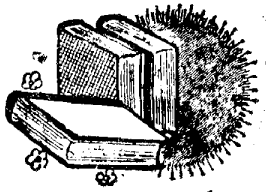
✓(૩) શ્રી કીર્તીકુમાર ધીરજલાલ શાહ ભાવનગર

આ સભાના નવા પેટ્રન સભ્યો

૨૫. ✓(૧) શ્રી ધીરુભાઈ ગુલાબચંદભાઈ કાપડીયા મુંબઈ
(આજીવન સભ્યમાંથી પેટ્રન થયા)

✓(૨) શ્રી પ્રતાપરાય પ્રેમચંદભાઈ શાહ નવસારી

✓(૩) શ્રી અજયભાઈ પ્રતાપરાય વાગડીયા ભાવનગર
(નિશા મેડીકલ સ્ટોરવાળા)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું સ્તવન

(ચાલ-રઘુપતિ રાઘવ રાજારામ.....)

કાશી દેશ વણારસી ધામ, જન્મ્યા પ્રભુજી પાર્શ્વકુમાર;
પાર્શ્વકુમાર, પાર્શ્વકુમાર, ભજ ભાવે તું પાર્શ્વકુમાર.
કાશી દેશ વણારસી....૧

જગઆનંદી જગઆધાર, પોષ વદિ દશમી દિન સાર;
કાશી દેશ વણારસી....૨

વામાદેવી કે મદહાર, અશ્વસેન કુલના શણુગાર;
કાશી દેશ વણારસી....૩

મંત્ર સુણાવીને નવકાર, અગ્નિ જલંતો નાગ ઉગાર;
કાશી દેશ વણારસી....૪

તાર્યા તે અપરાધી અપાર, સેવકને કિમ કરો વિસાર ?
કાશી દેશ વણારસી....૫

પાસ જણુંદા મેરે સ્વામ, મહેર કરી મુજ કરો ઉદ્ધાર;
કાશી દેશ વણારસી....૬

જંખૂ વિનતિ કરો સ્વીકાર, આપો શાશ્વત પદ અણાહાર;
કાશી દેશ વણારસી....૭

મુનિરાજ શ્રી જંખૂવિજયજી મહારાજ

આત્મા બન્યો પરમાત્મા

પ્રવચનકાર : આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી
અનુવાદક : ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ

(ગતાંકથી ચાલુ-હપ્તો ૨ જો)

સ્વસ્થ માનવીને નહિ. પરંતુ બિમારને ડોક્ટરની દવા કે સારવાર લેવી પડે છે. દૃઢમુક્તિ થઈ ગયા પછી તેને કોઈ ઔષધ ઉપચારની જરૂર નથી. એ રીતે જ્યાં સુધી આત્મા પર કર્મોની માંદગી કે કોષાદિ માનસિક વિકારોની બિમારી લાગુ પડી હોય, ત્યાં સુધી તેને જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપરૂપી દવા લેવાની જરૂર હોય છે. જ્યારે આત્મા આ કર્મો કે વિકારોની માંદગીથી મુક્ત થઈને સ્વસ્થ, સ્વરૂપસ્થ થઈ જશે ત્યારે તેને કોઈ ઔષધ લેવાની આવશ્યકતા નહીં રહે. આ રીતે જ્યાં સુધી આત્મા પોતાનો રાજ-સ્વભાવ ભૂલીને કર્મોના ચક્રરમાં ધૂમતો રહેશે અને પોતાની શક્તિનું જ્ઞાન ભૂલીને પરભાવો સાથે ખેલતો રહેશે, ત્યાં સુધી તે રંકજ રહેશે. કિંતુ જેવો આત્મા પોતાના સાચા રાજ-સ્વભાવને ઓળખી લેશે અને કર્મો તથા પરભાવોના ચક્રમાંથી બહાર આવી પોતાની શક્તિના જ્યાલ મેળવશે, ત્યારે તેને પરમાત્મારૂપી રાજ જેવા બનતા વાર નહીં લાગે.

આ વાતને સમજાવવા માટે આપણા સંતો સિંહના બચ્ચાનું આવું દૃષ્ટાંત આપે છે :

એક ગુફામાં સિંહણે સિંહબાળને જન્મ આપ્યો અને એનું પાલન-પોષણ કરતી હતી. એક દિવસ સિંહણ શિકારની શોધમાં ક્યાંક બહાર ગઈ હતી અને એનું બચ્ચું એકલું જ હતું. એ સમયે એક ભરવાડ ઘેટાંઓને લઈને પસાર થઈ રહ્યો હતો. એક-બે ઘેટાં ચરતાં-ચરતાં ગુફાની પાસે પહોંચી ગયાં. સાંજ પડવા આવી હતી, બધાં ઘેટાં ટોળામાં આવી પહોંચ્યા હતા, પરંતુ એક-બે ઘેટાં આવ્યા ન હતા.

ભરવાડને ઘણો ગુસ્સો આવ્યો. એણે લાકડી લીધી અને ઘેટાંઓની પાસે આવીને જોરથી ખૂમ પાડીને લાકડી ફટકારતા મોટા અવાજે કહ્યું :

“સાંજ પડવા આવી છે ને હજી સુધી તમે અહીંયા જ ચરી રહ્યા છો ?” એ સમયે સંજોગોવશાત્ સિંહનું બચ્ચું પોતાની ગુફામાંથી નીકળીને તે ઘેટાંઓની પાસે આવીને બેઠું હતું. તેણે સાંજનું નામ સાંભળ્યું ત્યારે તે ડરી ગયું અને વિચાર્યું કે આ કોઈ ભયંકર જાનવર હશે, જે પ્રાણીઓને ખાઈ જતું હશે.

અધારામાં કંઈ ન સૂઝવાથી ભરવાડે ઘેટાંઓને લાકડી મારતાં-મારતાં સિંહના બચ્ચાને પણ લાકડી ફટકારી લીધી. બિચારું સિંહબાળ ભયભીત થઈને ગુફામાં જવાને બદલે ત્યાં જ બેસી રહ્યું જ્યારે ઘેટાં આગળ ચાલવા લાગ્યા ત્યારે એમની સાથે તે પણ ચાલવા લાગ્યું. પછી તો એ ઘેટાંઓની સાથે જ રહેવા લાગ્યું. ઘેટાંઓની જેમ જ ખાવા-પીવાનું, બેસવા-ચાલવાનું શીખી ગયું.

ભરવાડે વિચાર્યું, “સારું થયું કે સિંહનું બચ્ચું મારા વશમાં આવી ગયું અને ઘેટાંઓની જેમ જ વર્તવા લાગ્યું છે.”

એક દિવસ સંજોગવશાત્ ઘેટાંઓને હાંકતો-હાંકતો ભરવાડ એક નદી-કિનારે પાણી પીવાડાવવા લાવ્યો. સિંહનું બચ્ચું સાથે જ હતું. જેવી રીતે ઘેટાંઓ નદીમાં પાણી પીતા હતા તેવી રીતે તે પણ પાણી પીવા માંડ્યું. નદીના સામા કિનારે એક વિકરાળ સિંહ બેઠો-બેઠો આ બધું નિરખતો હતો. એને ભારોભાર આશ્ચર્ય થયું કે આ સિંહબાળ મારી જાતનું હોવા

બાથુ -ફેળુ.]

૩

છતાં ય આ ઘેટાંઓની સાથે કેવી રીતે ભળી ગયું? વળી પોતાની જાતને ભૂલીને આ ઘેટાંઓની જેમ શા માટે વતે છે? મારે એને સાવધાન કરવું જોઈએ.

આમ વિચારીને વિકરાળ સિંહે મોટેથી સિંહ ગર્જના કરીને સિંહબાળનું ધ્યાન ખેંચ્યું અને ઇશારો કર્યો કે,

“અરે સિંહ શિશુ! તું તો મારી જાતનું સંતાન છે. આ ઘેટાંઓની સાથે તું કેમ ભળી ગયું છે? તું તારી જાત માટે જાગૃત થા.”

પહેલી ગર્જનાને સિંહના બચ્ચાએ કોઈ જવાબ ન આપ્યો. બચ્ચાએ સિંહને સંકેત કર્યો કે, “હું ક્યાં સિંહ છું? હું તો ઘેટું છું. આ ઘેટાંઓની સાથે જ આવ પીવ છું, જાથુ-સૂવું છું. તારી અને મારી જાતિ એક નથી. મને ફેગટ ઉશ્કેરીશ નહીં.”

વિકરાળ સિંહે તેને પ્રેમથી કહ્યું, “અરે બાળક, તને મારી વાત પર વિશ્વાસ ન હોય તો નદીના પાણીમાં તારું પ્રતિબિંબ જો અને પછી મારા ચહેરા સાથે તારા ચહેરાની સરખામણી કર. તને સ્વયં બળર પડી જશે કે તું ઘેટું છે કે સિંહ?” સિંહના બચ્ચાએ નદીના પાણીમાં પોતાનું પ્રતિબિંબ જોયું અને પછી પોતાને ચહેરા સિંહના ચહેરા સાથે સરખાવ્યા તો તેને સામ્ય દેખાયું.

વિકરાળ સિંહે તેને કહ્યું, “હવે તો તને પાછી ખાતરી થઈ ગઈ ને? તું ઘેટું નથી, બલકે મારી જાતિના સિંહ છે. જો હજી પણ શંકા હોય તો જો હું ગર્જના કરું છું તેવી રીતે તું પણ ગર્જના કર. આ ભરવાડ અને ઘેટાંઓ તારી સામે જોતાં જ ડરીને ભાગવા માંડશે.” સિંહના બચ્ચાએ જેવી ગર્જના કરી

કે ઘેટાંઓ ડરના માર્યા ભાગ્યા અને અહીં-તહીં વિખરાઈ ગયા.

આ સમયે ભરવાડે વિચાર્યું, “હવે આ સિંહબાળ મારા કહ્યામાં નથી, તે પોતાની જાતને સિંહ સમજવા માંડ્યો છે. એટલે તેને અહીં જ રહેવા દઈને ભાગી જઈએ. એમાં જ મારું બહું છે.”

ભરવાડ પોતાના ઘેટાંઓને લઈને ત્યાંથી ભાગી ગયો. સિંહનું બચ્ચું વિકરાળ સિંહની સાથે પોતાની જગાએ ગયું.

આ દૃષ્ટાંત આત્માને પણ લાગુ પાડી શકાય. આ આત્મા પરમાત્માની જેમ જ સિંહસ્વરૂપ છે, પરંતુ કર્મોરૂપી ઘેટાં અને મોહરૂપી ભરવાડોના ભૂલાવામાં પડીને પોતાનાં સાચા સ્વરૂપને ભૂલીને મોહના ઇશારા પર નાચે છે. કર્મવિકારોની સાથે તે પણ તે મુજબ વર્તવા લાગ્યો છે અને પોતાને ઘેટું જ સમજવા માંડ્યો છે એક દિવસ એને પરમાત્મસ્વરૂપનો કોઈ આપ્ત પુરુષ ખ્યાલ આપે છે અને આ આપ્ત પુરુષની વાત પર વિશ્વાસ ઠેરવીને જ્ઞાનરૂપી જળમાં આત્માના સાચા સ્વરૂપને જુએ છે એ પછી દહ વિશ્વાસ જાગે છે કે હું ઘેટું નહીં, બલકે સિંહ છું. પરમાત્મારૂપી સિંહ જેવું જ મારું સ્વરૂપ છે. બસ, ત્યારથી જાગૃત બનીને આવીને તપ સંયમમાં પરાક્રમ કરે છે ત્યારે કર્મોરૂપી ઘેટાં અને મોહરૂપી ભરવાડ બધા તેને છોડીને ભાગી જાય છે તે પોતાના સ્વસ્વરૂપ-પરમાત્મ સ્વરૂપને પામે છે.

આ રીતે કર્મજન્ય ઉપાધિઓ આત્મા પરથી દૂર થાય તે સમયે આત્મા પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપને પામે છે, એ જ આત્મા પરમાત્મા કહેવાય છે.

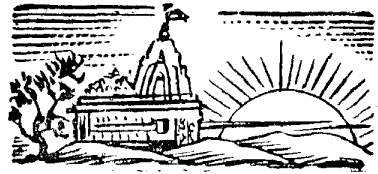
(કમશઃ)

શ્રી ઊમરાળામાં અંજનશલાકા

તથા

પ્રતીષ્ઠા મહોત્સવ

સંવત ૨૦૫૨ ના માગસર સુદ ૧૦ તા. ૧-૧૨-૯૫ ને શુક્રવારના શ્રી અજીતનાથ દાદાની પુનઃ પ્રતિષ્ઠા તથા અંજનશલાકા મહોત્સવ પૂ. આ. ભ. શ્રી ચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની શુભ નિશામાં ઊજવાયેલ હતો.

ઊમરાળામાં જે ૧૪૫ વર્ષ જુનું કાષ્ઠનું જીનાલય હતું તેનો જીર્ણોદ્ધાર કરી શીખરખંધી બંધાવેલ છે અને નવા જીનાલયમાં (ભોંયરામાં) જીનપ્રતીમા શ્રી મુનીસુવૃતસ્વામી નવા ખીરાજમાન, જસાણી નગીનદાસ જીવરાજભાઈ ઊમરાળાવાળાએ કરાવેલ છે.

મહોત્સવમાં તેર દિવસનો મહોત્સવ રાખેલ હતો અને ઊમરાળાના વતની હાલ : મુંબઈ, સુરત, ભાવનગર વિગેરેના સહકારથી તેર દિવસનો સવાર, બપોર, સાંજનો જમણવાર (સ્વામી-વાત્સલ્ય) રાખેલ હતો.

સોનામાં સુગંધ :

ઊમરાળાવાળા સલોત પરીવાર તરફથી ઊમરાળામાં કાયમી ભોજનશાળા સ્થપાયેલ છે.

સંઘ તરફથી રહેવાની સગવડતા ખુબ જ સારા પ્રમાણમાં છે. યાત્રાળુઓ માટે પૂર્ણ સગવડતાઓ છે. નાના એવા ગામમાં તીર્થને

લાભ લેવા જેવું છે. વલ્લીપુરથી ફક્ત ૧૦ કી. મી. થાય છે.

સાધુ-સાધ્વીજી માટે વિહારમાં આવતા જતા ઉપયોગી થાય તેમ છે.

કમીટીના સભ્યો :

શ્રી સૌભાગ્યચંદ પોપટલાલ સલોત-મુંબઈ
શ્રી નગીનદાસ જીવરાજભાઈ જસાણી-મુંબઈ
શ્રી કીર્તીકુમાર ચુનીલાલ શાહ-મુંબઈ
શ્રી ભીખુભાઈ તલકચંદ જસાણી-ભાવનગર
શ્રી ચંદુલાલ જગજીવનદાસ-ઊમરાળા
શ્રી અનંતરાય ખાળુલાલ જસાણી-ઊમરાળા
શ્રી કીર્તીકુમાર દલીચંદ ગાંધી-ઊમરાળા
વિગેરેએ દેખરેખ રાખેલ અને આ કાર્યમાં ખુબજ જહેમત ઊઠાવેલ. મુંબઈ (મિત્ર મંડળે ખુબ રસ લઈ કાર્ય કરેલ તેમજ ઓગણત્રીસ છોડતું ઊજમણું કરેલ.

આ કાર્યમાં પૂ. આ. શ્રી વિજ્ઞાનસૂરીશ્વરજી મ. તથા પૂ. આ. શ્રી કસ્તુરસૂરીશ્વરજી મ. તથા મુહૂર્તદાતા પૂ. આ. શ્રી અશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ. ના આશીર્વાદથી પ્રસંગ ખુબજ ધામધૂમ-પૂર્વક નિર્વિઘ્ને પુર્ણ કરેલ છે.

હિંસા એટલે શું ?

હિંસા એટલે કોઈને મારવું કે કોઈનો નાશ કરવો એ જ હિંસા નથી. મન વચન કે કાયાથી કોઈને ઇજા પહોંચાડવી કે કોઈનું બુદ્ધિ ઇચ્છવું એ પણ એક પ્રકારની હિંસા જ છે. શરીર, વાણી અને મનની ગુલામી ઘણી ઘાતક છે અને માનવતાથી દૂર લઈ જનારી છે. માનવનું સમગ્ર જીવન જ એવું સરલ, નિષ્કપટ અને પ્રેમમય બની જવું જોઈએ કે તેનાથી કોઈનું અહિંત ન થાય.... અને અહિંત ન કરવામાં જ અહિંસાનું પાલન સમાયેલ છે....

નવે.-ડીસે.-૯૫]

૫

નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે

શ્રી પ્રભોદકાંત ખીમચંદ શાહ-પ્રમુખ

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિક ૬૨ વર્ષ પૂરા કરીને ૬૩ માં વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે, તથા શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ શતાબ્દી વર્ષમાં પ્રવેશ કરેલ છે, જે આપણા સર્વેને માટે આનંદ તેમજ ખૂબ જ ગૌરવનો વિષય છે.

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” આત્મજ્ઞાનની પમરાટ પ્રસરાવતું, સદ્ગુણ તથા સદ્વિચાર અર્થે જ્ઞાન પ્રગટાવતું, પ્રગતિના પંથે પ્રયાણ કરતું રહ્યું છે. વળી “શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ”માં હિન્દી વિભાગ પણ શરૂ કરવામાં આવેલ છે.

અમે માસિકમાં વિદ્વાન પૂ. ગુરૂભગવંતોના લેખો, જૈન ધર્મનાં તત્વજ્ઞાનના લેખો, વિદ્વાન ભાઈઓ અને ખડેનોના લેખો, જૈન સાહિત્ય અને ઇતિહાસનાં લેખો, ભક્તિના લેખો રજૂ કરીએ છીએ તેમજ આત્મોદ્ધાર અને સમાજોદ્ધાર તરફ પ્રેરે તેવા સમાચારો પણ પ્રગટ કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની અન્ય પ્રવૃત્તિઓ તરફ જરા નજર કરીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા જૈન સાહિત્ય તેમજ ભારતીય સમગ્ર દાર્શનિક સાહિત્યનાં પ્રકાશન ક્ષેત્રે આગવું સ્થાન ધરાવે છે. આગમ સંશોધક પરમ પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી જાણીવજી મહારાજ સાહેબે અથાગ પરિશ્રમ કરીને સંશોધિત કરેલ અને સંપાદિત કરેલ શ્રી દ્વાદશાર્ણયચક્રમંત્રાં ત્રણ ભાગોનું આપણી સભાએ પ્રકાશન કરેલ છે, જેની પરદેશમાં જર્મની, જાપાન, ઓસ્ટ્રીયા, અમેરિકા વિગેરે દેશોમાં પણ માંગ છે. તેના પહેલો ભાગ રી-પ્રિન્ટ કરાવવાનું કાર્ય ચાલી છે. સંવત ૨૦૦૮ ની સાલમાં આપણી સભાએ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર) પ્રકાશીત કરેલ.

તેની સુધારેલી આવૃત્તિ (ગુજરાતીમાં) નું પ્રકાશન કાર્ય પણ પ. પૂ. આચાર્ય શ્રી નયપ્રભ-સુરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની પ્રેરણાથી ચાલી રહ્યું છે તેમજ હોદી આવૃત્તિનું પ્રકાશન પ. પૂ. આચાર્ય શ્રી ઇન્દ્રદિગ્ગજસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની પ્રેરણાથી ચાલી રહ્યું છે. આ ઉપરાંત ખીજા પણ અપ્રાપ્ય ગ્રંથોનું પ્રકાશન આ શતાબ્દી વર્ષમાં કરવાની ભાવના છે.

આ સભા પોતાના જ મકાનમાં “જાહેર ક્ષી વાંચનાલય” ચલાવે છે. ભાવનગર, રાજકોટ, અમદાવાદ તથા મુંબઈનાં દૈનિક છાપાઓ તથા વેપારને લગતા અઠવાડિક અઢી વાંચવા માટે મુકવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત ધાર્મિક અને અન્ય માસિકો પણ વાંચવા માટે મુકવામાં આવે છે. અનેક ભાઈઓ તેનો સારો લાભ લે છે.

આ સભા સારી લાઈબ્રેરી ચલાવે છે; જેની અંદર પ્રતો, જૈન ધર્મના પુસ્તકો, સંસ્કૃત-પ્રાકૃત પુસ્તકો, વ્યાકરણનાં પુસ્તકો, અંગ્રેજી, ગુજરાતી, હિન્દી પુસ્તકો અને નાવેલો વિગેરે છે. જેનો લાભ પ. પૂ. ગુરૂ ભગવંતો અને પૂ. સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબો ચોમાસા દરમિયાન અભ્યાસ માટે તેમજ વ્યાખ્યાનમાં પ્રવચન આપવા માટે સારા પ્રમાણમાં લે છે. જૈન અને જૈનેતર ભાઈઓ અને ખડેનો પણ વર્ષ દરમિયાન સારા પ્રમાણમાં લાઈબ્રેરીનો ઉપયોગ કરે છે.

ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ :

૧. સંવત ૨૦૫૧ માં માગશર શુદ્ધ ૧૫ ને રવિવાર તા. ૧૮-૧૨-૧૯૯૪ ના રોજ ઘોઘા નવખંડા પાર્શ્વનાથ દાદાના રંગમંડપમાં પાર્શ્વનાથ પંચ કલ્યાણક પૂજા સંગીતકારોની મંડળી સાથે ભવ્ય રાગ-રાગિણી પૂર્વક ભણાવવામાં

આવી હતી. ઘણી જ સારી સંજ્યામાં સભ્યો હાજર રહ્યા હતા. સવારે તથા બપોરે ગુરૂભક્તિ તથા સ્વામિભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

૨. સંવત ૨૦૫૧ ના પોષ શુદ્ધ ૨ તા. ૩-૧-૬૫ ના રોજ લકઝરી ણસ દ્વારા પાવાગઢ, નંદીગ્રામ, વાપી, દમણ, ઉદવાડા, ણગવાડા, વલસાડ, તીથલ, નવસારી તપોવન, સૂરત, રામરેજ ચાર રસ્તા, મગદલ્લા, (નવા નાગેશ્વર) ડુમ્મસ, અમરોલી, વડોદરા, સરૂચ, માતર, જગડીયાળુંના પ્રવાસ યોજવામાં આવેલ હતો. સારી સંજ્યામાં ભાઈઓ તથા બહેનો આ યાત્રામાં જોડાયા હતા અને ફરેક સ્થળે પૂજા સેવા તથા દર્શનનો લાભ ખૂબ આનંદ ઉદ્ધાસ સાથે લીધો હતો.

૩. પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજનો ૧૫૬મો જન્મ મહોત્સવ શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર સંવત ૨૦૫૧ ના ચૈત્ર શુદ્ધ એકમના રોજ આ સભા તરફથી ઉજવવામાં આવ્યો હતો. શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટુંકમાં પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી બીજને દીવસે ગુરૂભક્તિ તથા સ્વામી ભક્તિ રાખવામાં આવેલ. સારી સંજ્યામાં સભ્ય ભાઈઓ તથા બહેનો યાત્રામાં જોડાયેલ તથા સેવા પૂજાનો લાભ લીધો હતો.

૪. સંવત ૨૦૫૧ ના જેઠ વદ ૬ ને રવિવાર તા. ૧૮-૬-૬૫ ના રોજ તળાજા (તાલધ્વજગરિ) યાત્રા પ્રવાસ યોજવામાં આવ્યો હતો. તેમાં સભાનાં સારી સંજ્યામાં ભાઈઓ તથા બહેનો જોડાયા હતા. તળાજા ડુંગર ઉપર દાદાના ફરખારમાં રાગ રાગિણીપૂર્વક પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. સવારે તથા બપોરે આવેલ સભ્યોની સ્વામીભક્તિ તેમજ ગુરૂભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

અન્ય પ્રવૃત્તિઓ :

૧. સંવત ૨૦૫૧ નાં કાર્તિક શુદ્ધ એકમના રોજ બેસતા વર્ષની ખુશાલીમાં મંગળમય પ્રભાતે સભ્યોનું સ્નેહમિલન રાખવામાં આવ્યું હતું; અને દુધ પાટી રાખવામાં આવી હતી.

૨. સંવત ૨૦૫૧ ની જ્ઞાન પંચમીનાં રોજ સભાનાં લાયબ્રેરી હોલમાં સુંદર અને કલાત્મક રીતે જ્ઞાન ગોઠવવામાં આવેલ. જ્ઞાનના દર્શનાર્થે સવારના ૬ વાગ્યાથી પ. પૂ. આચાર્ય ભગવંતો તથા પ. પૂ. મુનિ ભગવંતો તથા પ. પૂ. સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબો દર્શનાર્થે પધારેલ અને દર્શનનો લાભ લીધો હતો. ખૂબ જ સારી સંજ્યામાં ભાઈઓ અને બહેનોએ દર્શનનો અને જ્ઞાન પૂજાનો લાભ લીધો હતો.

૩. કેળવણી વિષયક પ્રવૃત્તિઓમાં, આ વરસે એસ. એસ. સી. પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષયમાં ૮૦ ટકાથી વધારે માર્ક્સ મેળવનાર (વિદ્યાર્થી ભાઈ બહેનોને-આ વરસ આપણી સભાનું શતાબ્દી વર્ષ હોઇને-વધારે રકમનાં ઇનામે આપવાનું આયોજન કરવામાં આવેલ અને તે મુજબ ૨૪ ઇનામે આપવામાં આવેલા.

૪. શ્રી ભાવનગર જૈન ટ્રેવેલાંગર મૂર્તિ-પૂજક જૈન સમાજનાં કેલેજમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓને શિષ્યવૃત્તિ, ટર્મની ફી આપવામાં આવે છે, જેનો ૧૬ વિદ્યાર્થીઓએ લાભ લીધો હતો.

૫. સભા પોતે પ્રકાશિત કરેલા ગ્રંથોનું વેચાણ કરે છે તથા પ. પૂ. મહારાજ સાહેબો, પૂ. સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબો તથા જ્ઞાન ભંડારોને ભેટ પણ આપે છે.

સંવત ૨૦૫૧ ની સાલમાં આઠ પેટ્રોલ તથા ચોત્રીસ નવા આજીવન સભ્યો થયા છે.

આ સભાની પ્રગતિમાં પ. પૂ. ગુરૂ ભગવંતો, પ. પૂ. સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબો, વિદ્વાન લેખકો અને લેખિકાઓ, પેટ્રોલ, આજીવન સભ્યો વિગેરેએ જે સાથ સહકાર આપેલ છે તે સહુને ખૂબ જ આભાર માનવામાં આવે છે.

તમારા સહુનાં જીવનને હવે અને ઉદ્ધાસ માર્ગે ગ્રેરે તેવી પ્રાર્થના અને શુભેચ્છા સાથે નૂતન વર્ષાભિનંદન....

નવે.-ડીસે.-૯૫

૭

ઉવસગ્ગહરમ્ તીર્થ (મધ્યપ્રદેશ) મુકામે ઉજવાઈ ગયેલ પ્રતીષ્ઠા, દિક્ષા તથા ઉપધાનતપ માળા મહોત્સવ

પરમ પૂજ્ય આચાર્ય દેવેશ વિક્રમસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના શિષ્યરત્ન પ. પૂ. આચાર્ય દેવ રાજ્યશસ્ત્રીશ્વરજી મ. સા. આદિ મુની ભગવંતો તથા પ. પૂ. સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબ રત્નચૂલાશ્રીજી આદિ શ્રમણીગણની તારક નિશ્રામાં સંવત ૨૦૫૨ કારતક વદ ૧૨ ને રવિવાર તા. ૧૯-૧૧-૯૫ના મંગળમય દિવસે મધ્યપ્રદેશ દુર્ગ શહેર નજીક નગપુરા ગામે પારસનગર મધ્યે એક ભવ્યાતી ભવ્ય મહોત્સવ સંપન્ન થયો. આ સ્થળ શીવનાથ નદી કિનારા નજીક આવેલું છે.

આ સ્થળ પરમતારક દેવાધિદેવ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના ચરણ રજ્જી પવિત્ર થયેલ છે. પ્રાચીન સમયમાં આ સ્થળે પાર્શ્વનાથ પ્રભુજીના ચરણ પાદુકાની એક દેવકુલીકા અત્રે હતી, જે જોગાનુજોગ ખડેર હાલતમાં મળી આવતા આ દેરીની પ્રથમ પ્રતિષ્ઠા સંવત ૯૧૯ માં થઈ હતી. કાળક્રમે તે ખડેર થઈ ગઈ અને વૃક્ષોના ઝુંડમાં દબાઈ ગઈ.

યોગાનુયોગ દેવી સ્વપ્નમાંના આદેશથી એક કુવાતું ખોદકામ કરતા ઉવસગ્ગહરમ્ પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રતિમાજી જીવતા સર્પથી વીંટળાયેલ દુધ જેવા પાણીના ખાડામાંથી પ્રાપ્ત થઈ આ પ્રતિમાજી મૂળ દેરીના સ્થળ પાસે લાવવામાં આવી અને તે જગ્યા ઉપર ભવ્ય જીનાલયનું નિર્માણ થયું અને આ પ્રતિમાજી સાથે ખીજી અનેક પ્રતિમા-જીઓની આ મંદિરમાં તા. ૫-૨-૯૫ ના રોજ પ્રતિષ્ઠા થઈ. આ મુખ્ય મંદિરની જમણી બાજુએ

કલ્યાણમંદિર આદિ એ મંદિરો નિર્માણ થયા અને ડાબી બાજુ નમીઉણમંદિરનું નિર્માણ થયું. જમણી બાજુ ખીજી એક શાસનરક્ષક મણિભદ્રજીનું ભવ્ય મંદિર તથા ડાબી બાજુ રાજ રાજેશ્વરી માતા ભગવતી પદ્માવતીદેવીનું સુંદર ભવ્ય મંદિર નિર્માણ થયું છે.

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવમાં પ્રભુજીના અભિષેક કરવા માટે એક ભવ્ય મેરુપર્વતનું નિર્માણ થયું. દિઘંદષ્ટા આચાર્યદેવ શ્રી રાજ્યશસ્ત્રીજીએ આ પર્વતની અંદર ભારતમાં સૌ પ્રથમ એક ગુફા જીનાલયનું આયોજન કરાવ્યું. આ ગુફા જીનાલયમાં પરમ પૂજ્ય આચાર્ય દેવેશ શ્રી કૈલાસસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબે ભરાવી અંજનશલાકા કરાવેલ ૨૪ તીર્થંકરોની ચોવીસ પ્રતિમાજીને ગાદી નશીન કરવાતું આચાર્ય શ્રી રાજ્યશસ્ત્રીજીએ નક્કી કર્યું.

આ જીનાલયની પ્રતિષ્ઠા સં. ૨૦૫૨ કારતક વદ ૧૨ તા ૧૯-૧૧-૯૫ ને રવિવારે યોજવામાં આવી. આ શુભ દિને અમદાવાદ નિવાસી કુમારી નીલમણેન જીતેન્દ્રભાઈને ભગવતી પ્રવ્રજ્યા આચાર્યદેવ રાજ્યશસ્ત્રીજીએ પ્રદાન કરી અને ઉપધાનતપ માળ તા. ૨૧-૧૧-૯૫ ના રોજ પહેરાવવામાં આવી.

મેરુપર્વત ગુફા મંદિરમાં ભાવનગર નિવાસી હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા, શ્રીમતિ ચંદ્રાણેન મણીલાલ સંઘવી, મોંઘીએન દિપચંદ શાહે લાગ લીધો તથા નમીઉણ મંદિરમાં સંઘવી

૮

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

કુંદનજેન નવીનચંદ્ર તથા ચંપાબેન અનોપચંદ્ર મોતીવાળાએ લાભ લીધો છે.

આ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સમાં હજારો યાત્રિકો પધાર્યા હતા. ભાગ્યશાળીઓ તરફથી સવારે નવકારશી તથા બપોરે અને સાંજે જમવાની સુંદર વ્યવસ્થા મણીચંદ્રજી લોજનશાળામાં કરવામાં આવી હતી.

આ તીર્થમાં યાત્રિકો માટે સંપૂર્ણ સુવિધાવાળી ભવ્ય પાંચ ધર્મશાળાઓ છે.

સુંદર આયંબીલ ભુવનની પણ કાયમી સગવડ છે.

બે ગુરુ મંદિરો પણ આકાર લઈ રહ્યા છે. અન્ય મંદિર આદિના આયોજન થઈ રહ્યા છે.

આ તીર્થે જવા માટે અમદાવાદ હાવડા ટ્રેનમાં દુર્ગા સ્ટેશને ઉતરી વાહન દ્રાશ પારસનગર

(નગપુરા) જવાની સગવડ મળે છે. દુર્ગા સ્ટેશન નાગપુર-રાયગઢ વચ્ચે આવેલ છે. દુર્ગા શહેરમાં પણ દાદાવાડીમાં ભવ્ય જીનાલય છે અને ત્યાં પણ ઉતરવાની સુંદર વ્યવસ્થા છે. (લોજનશાળા નથી.)

ઉવસગ્ગહરમ્ તીર્થ નિર્માણમાં શરૂથી આજ પર્ચંત શ્રી રાવલમલજી જૈન 'મણી' મેનંજી ગ ટ્રસ્ટી છે. તેમના ખાત, ઉત્સાહ અને ઉડી સુઝને લીધે આ તીર્થે ભવ્યાતી ભવ્ય બન્યું છે. આજે પણ શ્રી રાવલમલજી જૈન 'મણી' તન-મન-ધનથી ખૂબ લોગ આપી રહ્યા છે તેઓશ્રી ધન્યવાદને પાત્ર છે.

-હિંમતલાલ અનોપચંદ્ર મોતીવાળા
લાવનગર

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભામાં પધારતા જૈનાચાર્ય

પ. પૂ. ગચ્છાધિપતિ શ્રી સુબોધસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા.

વર્તમાન સમયમાં જ્ઞાનમંદિરો આત્માનાં વિશ્રામસ્થાનો છે અને જ્ઞાન સાચો માર્ગ બતાવતા મિત્રો છે. એમાં સંગ્રહાયેલા મહાત્મા પુરુષો અને જ્યોતિર્ધારીનાં અમૃતતુલ્ય વચને જીવનને નવી નવી પ્રેરણાઓ આપી મનુષ્યનું ઘડતર કરે છે. એ જ્ઞાન દિવડીઓ આત્મામાં પ્રકાશના કણો પ્રગટાવે છે. આવું કાર્ય સતત એકસો વર્ષથી લાવનગરની શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા કરી રહેલ છે. અત્યાર સુધીમાં અનેક પ્રાચીન ગ્રંથો પ્રગટ કરીને સંસ્થાએ માનવજીવનને અજવાળવાનો અને જૈન શાસનનું ગૌરવ વધારવાનો પ્રયાસ કરેલ છે અને ભવિષ્યમાં આવેલ વિશેષ પ્રયાસ કરવાની ઉમેદ ધરાવે છે.

એવા જ્ઞાનમંદિર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભામાં પ. પૂ. ગચ્છાધિપતિ સુબોધસાગરસૂરીશ્વરજી મ. સા. પધારેલ. તે પ્રસંગે સંસ્થાના પ્રમુખ પ્રમોદભાઈ, ઉપપ્રમુખ ચીમનભાઈ, સેક્રેટરી કાંતીભાઈ તથા દિવ્યકાંત સહીત, ટ્રેઝરર ચીમનભાઈ, કારોણારી સહયો હિંમતભાઈ, ભુપતભાઈ વિગેરેને અમુલ્ય પ્રાચીન ગ્રંથોની જાળવણી અંગે યોગ્ય સુચનો કરી સમગ્ર જૈન સમાજને શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની લાયબ્રેરીનો લાભ લેવા જણાવી સંસ્થાની ૧૦૦ મા વર્ષની ઉજવણી કરવા આશિર્વાદ આપેલ.

નવે.-ડીસે.-૯૫

૯

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના પ્રાપ્ય ગ્રંથો

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ પુસ્તકો
તથા જૈન પ્રતોનું વેચાણ શરૂ છે.

દરેક લાઘ્યેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો....

તા. ૧૫-૧-૧૯૯૬થી નીચેની કીંમતથી મળશે....

આમાંથી રૂા. ૨૦૦/- અને ૨૦૦/- થી વધારે કીંમતના પુસ્તક ખરીદ કરનારને

૧૦ ટકા કમીશન બાદ આપવામાં આવશે....

(પોસ્ટેજ તથા આંગડીયા ચાજના અલગ આપવાનાં રહેશે)

અનુક્રમ નંબર	પુસ્તકનું નામ	પુસ્તક નંબર ૧ ની વેચાણ કિંમત રૂા. પૈસા
-----------------	---------------	--

સંસ્કૃત ગ્રંથો

૧. ત્રિશષ્ઠી શલાકા પુરૂષ ચરિતમ્ મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪ પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૫૦-૦૦
૨. ત્રિશષ્ઠી શલાકા પુરૂષ ચરિતમ્ મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪ પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૫૦-૦૦
૩. દ્વાદશાર નયચક્રમ ભાગ ૧ લેા	૨૦૦-૦૦
૪. દ્વાદશાર નયચક્રમ ભાગ ૨ જે	૨૦૦-૦૦
૫. દ્વાદશાર નયચક્રમ ભાગ ૩ જે	૨૦૦-૦૦
૬. સ્ત્રી નિર્વાણ કેવલી ભુક્તિ પ્રકરણ મૂળ	૨૫-૦૦
૭. જિનદત્ત આજ્ઞાન	૧૫-૦૦
૮. શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક ક્રિયા સૂત્ર પ્રતાકારે	૨૦-૦૦
૯. પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૫૦-૦૦
૧૦. શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૫-૦૦
૧૧. શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સંન્દેહ:	૭-૦૦

ગુજરાતી ગ્રંથો

૧૨. શ્રીપાળ રાજાનો રાસ	૫૦-૦૦
૧૩. શ્રી જાણ્યુ અને જોયુ	૧૦-૦૦
૧૪. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જે	૨૦-૦૦
૧૫. શ્રી કથારત્ન કોષ ભાગ ૧ લેા	૩૦-૦૦
૧૬. શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે (લે. સ્વ. પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજય કસ્તુરસૂરીશ્વરજી)	૪૦-૦૦
૧૭. શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧	૪૦-૦૦
૧૮. શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨	૪૦-૦૦

અનુક્રમ નંબર	પુસ્તકનું નામ	પુસ્તક નંબર ૧ની વેચાણ કિંમત રૂ. પૈસા
૧૬.	શ્રી શત્રુઞ્ચય ગિરીરાજ દર્શન	૧૦-૦૦
૨૦.	વૈરાગ્ય ઝરણા	૩-૦૦
૨૧.	ઉપદેશમાળા ભાષાન્તર	૩૦-૦૦
૨૨.	ધર્મ કૌશલ્ય	૧૦-૦૦
૨૩.	નમસ્કાર મહામંત્ર	૫-૦૦
૨૪.	પૂ. આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિજયજી શ્રદ્ધાંજલી વિશેષાંક-પાકુ બાઈન્ડીંગ	૧૦-૦૦
૨૫.	આત્મ વિશુદ્ધિ	૧૦-૦૦
૨૬.	જૈન દર્શન મીમાંસા	૧૦-૦૦
૨૭.	શ્રી શત્રુઞ્ચય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૨-૦૦
૨૮.	આહત ધર્મ પ્રકાશ	૫-૦૦
૨૯.	આત્માનંદ ચોવીશી	૨-૦૦
૩૦.	બ્રહ્મચર્ય ચારિત્ર પૂજા દિવસી સંગ્રહ	૫-૦૦
૩૧.	આત્મ વલ્લભ પૂજા	૫-૦૦
૩૨.	ચૌદ રાજલોક પૂજા	૨-૦૦
૩૩.	નવપદજીની પૂજા	૫-૦૦
૩૪.	ગુણભક્તિ ગંડુલી સંગ્રહ	૨-૦૦
૩૫.	ભક્તિ ભાવના	૨-૦૦
૩૬.	જૈન શારદા પૂજન વિધિ	૧-૦૦
૩૭.	જંબુ સ્વામિ ચારિત્ર	૧૫-૦૦
૩૮.	આત્મ-વલ્લભ પૂજા સંગ્રહ	૫-૦૦

શોકાંજલિ

શ્રી જયસુખલાલ હીરાચંદ શાહ-મહુવાવાળા (ઉં. ૭૦) તા. ૨૬-૧૨-૬૫ મંગળવારના રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ખુબ જ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીઠીસાર સ્વભાવના હતા. દરેક ધાર્મિક કાર્યોમાં આગળ પડતો ભાગ લેતા અને જાતે દરેક ધાર્મિક કાર્યોમાં તન-મન-ધનથી સેવા આપતા હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. તેમના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ખારગેઈટ, ભાવનગર

નવે.-ડીસે.-૯૫]

૧૧

કર્મરાજની કરામત

(અંક ૧૧-૧૨ થી ચાલુ)

સંકલન : કાન્તીલાલ આર. સહોત
(મહાસતિ શારદાપાઠના વ્યાખ્યાનમાંથી)

સસરા પાસે કરેલી માગણી :

જ્યારે માણસ ખોટા રસ્તા ઉપર ચાલવાને તૈયાર થાય છે તો તેની બુદ્ધિ પણ કોઈને કોઈ ખોટો રસ્તો શોધી લે છે આ પુત્રવધૂએ પોતાના વિચારોને વર્તનમાં લાવવા માટે એક કિમિઓ શોધી કાઢ્યો. બીજા દીવસે તેણે સસરાજીને કહ્યું, “બાપુજી! આપણો રસોઈઓ ખુબ જ વૃદ્ધ થઈ ગયો છે. આંખે બરાબર દેખતો નથી, આજે દુધ લાત ખાતા તેમાંથી એક ઈયળ નીકળી. રસોઈ બનાવવામાં તેને સુરકેલી પડે છે. કોઈ કામમાં જયણા જળવાતી નથી. માટે આપ કોઈ નવ યુવાન રસોઈઓ લઈ આવો તો તે રસોઈ સારી બનાવે. કોઈ કામમાં અજયણા ન થાય હું આજથી તે વૃદ્ધ રસોયાને રજા આપવા ઇચ્છા રાખું છું હવે તે ઘરડો રસોયો કોઈ કામને નથી.” પુત્રવધૂના આટલા શબ્દોમાં શેઠ સમજી ગયા. શેઠની બુદ્ધિ જીવનના ચઢાણ-ઉતરાણના પ્રસંગોમાં ખુબ ગંભીર અને વિચિત્ર જની ગઈ હતી, તે પુત્રવધૂના આટલા શબ્દો સાંભળતા બધી વાત સમજી ગયા હવે દુધ ફાટવાની તૈયારી છે દુધમાં ફહી પડ્યું છે. હળુ ફાટ્યું નથી, માટે આ વાત વિચારવા જેવી છે. ત્યારે તો શેઠે કહ્યું “ભલે ખેટા! હું નવો યુવાન રસોયો લઈ આવીશ” શેઠે પુત્રવધૂને બીજા કોઈ શબ્દ ન કહ્યા હવે પુત્રવધૂને સુધારવા કરેલો કીમીયો.

પુત્રવધૂને સુધારવા કરેલો કીમીયો :

શેઠે પુત્રવધૂને ધમકાવવાને બદલે મારવાને બદલે આત્મનિરક્ષણ કયું આમાં મોટી ભુલ

મારી જ છે. મેં એને બધી સુખ સુવિધાઓ આપી પણ તેની સાથે ઇન્દ્રીયો અને મન ઉપર અંકુશ રાખવા માટે તપની તાલીમ તો ન આપી ને! ત્યારે આ પરિણામ આવ્યું ને! મારી ભુલનું મારે જ પ્રાચીન કસ્બું જોઈએ કે જેથી એને તપની તાલીમ મળે અને એનું મન દુર્વિચારોથી અટકે દુષ્ટ ઘોડા જેવા મનને કાબુમાં રાખવા માટે ધર્મરૂપી શિક્ષાની લગામ જરૂરી છે. સસરાજી સમજે છે કે મારે એને એવી રીતે રાખવી છે કે બીજે જાય નહિ, અને મારી આગરૂના કાંકરા થાય નહિ તેવી રીતે પ્રેમથી જીવાડવાની છે. આ માટે રસવંતા ભોજનો, વિગયનો ત્યાગ થાય તો જ બ્રહ્મચર્ય સારી રીતે પાળી શકાય. શેઠે પોતાની વહિવટ બુદ્ધિનો ઉપયોગ કર્યો. તેમણે કહ્યું “ખેટા! કાલે અળીયારસ છે. મારે તો ઉપવાસ કરવો છે. તો તમે જમનારા એકલા છો તો વૃદ્ધ રસોયો રસોઈ બનાવી દેશે. પછી હું યુવાન રસોયો લાવી દઈશ” વહુએ પોતાની પ્રતિષ્ઠા જમાવવા માટે કહ્યું. “બાપુજી! તમને જમાવ્યા વિના હું નહિ જમું. આપ જો આટલી ઉંમરે ઉપવાસ કરતા હો તો હું પણ ઉપવાસ કરીશ.” સસરાએ આનંદપુર્વક કહ્યું. “હીકરી! તારી જેવી ઇચ્છા.” સંસ્કારી પુત્રવધૂને આ ધર્મ છે. સસરાને તો આ જોઈતું હતું. આ પુત્રવધૂએ કયારેય એકાસણા જેટલું તપ નથી કયું. તેના બદલે આજે ઉપવાસ કર્યો. (મારા ઘરમાં આવ્યા પછી) એટલે ઉપવાસ વસમો તો લાગે ને ઉલ્ટી થાય છે. છતાં શેઠ તેની દયા ખાતા નથી, કારણકે તેનું જીવન સુધારવું છે એટલે તે શરીર સામું નથી જોતા પણ તેના

જીવન સામે જુએ છે. તેના આત્માનું બગડી ન જાય અને સસરા-પિયર પક્ષને કલંકિત ન કરે.

હવે બીજો દિવસ થયો. સવારે પુત્રવધૂ પુછે છે બાપુજી! આજે પારણું કરશોને? શેઠ કહે બેટી! આજે તીથંકર ભગવાનનો કેવળજ્ઞાન કલ્યાણકનો દિવસ છે. માટે આજે બીજો ઉપવાસ કરીશ. વહુ મનમાં વિચારે છે કે મારા સસરાજી મને દીકરી કરતાં સવાઈ સાચવે છે. પિતા તુલ્ય મારા સસરા આટલી ઉંમરે જો બીજો ઉપવાસ કરે તો મારાથી બવાય? ન બવાય. એટલે તુરત કહ્યું પિતાજી! આપ બીજો ઉપવાસ કરશો તો હું પણ આજે બીજો ઉપવાસ કરીશ. તેને તો ઉપવાસ વસમો લાગે છે છતાં કરવા તૈયાર થઈ. સસરા માને છે કે ઠીક થયું છે. ત્રીજા દિવસે પુછે છે બાપુજી! આજે પારણું કરશોને? ના બેટા! આજે ભગવાનનું નિર્વાણ કલ્યાણક છે. એટલે ત્રીજો ઉપવાસ કરીશ તમારે કોઈ દિવસ આવા કલ્યાણકો આવે છે. કે નહીં? શેઠે ત્રણ ઉપવાસ કર્યા ત્યારે પુત્રવધૂએ પણ ઉત્સાહથી કહ્યું બાપુજી! તમારી તો ઉંમર થઈ છે. આ ઉંમરે તમે અકુમ કરો તો હું તો નાની બાળ છું શરીરે સશક્ત છે. હું પણ ત્રીજો ઉપવાસ કરીશ. શેઠ જુએ છે વહુ તો ત્રણ દિવસમાં નીતરી ગઈ છે. સાથે એ પણ જુએ છે કે તેના મન પર તપનો પ્રભાવ કેટલો પડ્યો છે? ત્રણ દિવસ પુરા થયા. ચોથા દિવસે પુછે છે બાપુજી! આજે તો પારણું કરશોને? ના બેટા! આજે તો મોટી ચૌદશ છે. માટે હું પારણું નહીં કફ, ચોથો ઉપવાસ કરીશ. વહુને વસમું તો લાગે છે. ત્યારે તે પોતાના આત્માને કહે છે કે ધિક્કાર છે તને! તારા ઘરડા સસરા બોલી શકતા નથી, બોલતા ફાંફા પડે છે છતાં એ કરે તો તારાથી કેમ ન થાય? આજે તો ચૌદશ છે કર....કર.... થશે. તેણે પણ ચોથો ઉપવાસ કર્યો. શેઠે પુત્રવધૂની ખુબ પ્રશંસા કરતાં કહ્યું, બેટા! તમારા જેવી ધર્મત્તમા સ્ત્રીઓના પ્રતાપથી ઘરતી ટકી રહી છે.

વહુના મનમાં છે કે બાપુજી કાલે તો પારણું કરશોને? ના બેટા! આજે તો મોટી પુનમ છે. આપણાથી બવાય નહી. જોનોથી મોટી પુનમે તો ન બવાય. ત્રીજા દિવસથી પુત્રવધૂનું શરીર શીથીલ થવા લાગ્યું છે. તેણે જીવનમાં ક્યારેય પણ આટલો તપ કર્યો નથી. છતાં સાહસથી કર્યો. તે કહે છે કે પિતાજી! તપશ્ચર્યા કરવાથી મારા મનમાં શાંતિ રહે છે. હું પણ પારણું નહીં કફ, પાંચમો ઉપવાસ કરીશ. તેને તો ખુબ વસમું લાગ્યું છે. પલંગમાં સુતી છે.

તપે સર્જલો ચમત્કાર :

પાંચમાં ઉપવાસે તો પુત્રવધૂના મનની શુદ્ધિમાં કામવાંસનાના જે મલિન વિચારોનું ઝેર હતું તે બધું નીકળી ગયું. તેના મનમાં શુદ્ધ ભાવોની સરવણી વહેવા લાગી. આંખમાં દડદડ આંસુની ધારા થઈ. ભગવાન! ધિક્કાર છે મારા આત્માને! હું કેટલી દુષ્ટા છું, પાપણી છું, આ અભાગણીને સુધારવા માટે મારા સસરાએ ઉપવાસ કર્યા છે. મારા સસરાએ મને બધી સ્વતંત્રતા સત્તા સોંપી દીધી પણ મેં મારા તન-મન ઉપર અંકુશ ન રાખ્યો એટલે કુળને કલંકીત કરે તેવા વિચારો મારા મનમાં આવ્યા. ધિક્કાર છે મને! મને તપના અંકુશની તાલીમ આપવા માટે મારા સસરાજીને પાંચ ઉપવાસ કરવાનું કષ્ટ ઉઠાવવું પડ્યું ને? હવે સવાર થતા માફ પાપ તેમની પાસે પ્રગટ કરીશ અને મારા અપરાધની માફ માગી લઈશ હવે તો કાલે ઉપવાસ નહિ કરવા દઉં. સારા બેટા વિચારોનું પ્રતિબિંબ પડ્યા વગર રહેતું નથી વહુનું બોલવું ચાલવું જોઈને શેઠ સમજી ગયા કે તેની દ્રષ્ટીમાં ફરક છે. છઠ્ઠા દિવસે સવારે કહ્યું કે વહુ બેટા! આજે હું પારણું કરીશ. પારણું કર્યા બાદ યુવાન રસોયાને લાવીશ. બાપુજી! હવે યુવાન રસોયો નથી જોઈતો. સસરાજીના પગમાં પડી ચોધાર આંસુએ રડી. ધિક્કાર છે

નવે.-ડીસે-૯૫]

૧૩

મને હજારોવાર. આપે મને કરોડોની સંપત્તિની
મીલકતની ચાવીઓના ઝુડા દઈ દીધા. તમે તમારા
જીવનનો વિચાર પણ નથી કર્યો કે માફ શું
થશે ? છતાં આ દુષ્ટા અભાગણીએ આવા કુળને
કલંકિત કરે તેવા વિચારો કર્યા ! આપ મારા
દુષ્ટા ભાવને સમજી ગયા અને સાચા ગાડૂડી
બનીને મારા ઝેર ઉતાર્યા છે. મારા માટે જ
આપને પાંચ પાંચ ઉપવાસ કરવા પડ્યા છે.

સસરાને ધર્મપિતા માનીને પોતાનું પાપ તેમની
પાસે પ્રકાશી દીધું.

દિલનો પશ્ચાતાપ હશે તો પાપને બાળી દેશે;
અગ્નિ પરીક્ષા દઈ અંતર શુદ્ધ બનાવી દેશે.

બુલ સમજતા વાર ન લાગી. રસ્તે આવી
બાય છે પાપ બધાથી થાય છે બુલને પાત્ર તો
સૌ કોઈ છે. પશ્ચાતાપ કરે તે સાચો માનવ....

સંકટ એ જ વરદાન.....

જીવનની સહજ યાત્રામાં ધૂપ-છાંવના પ્રસંગો તો આવવાના જ
છાંયંડો દરેકની સહજ અપેક્ષા હોય એ સ્વાભાવિક છે, પરંતુ મને
છાંયંડો જ મળવો જોઈએ એવો હઠાચહ શું કામ ?

જીવન ચંદનના વૃક્ષ જેવું છે. ઉગવાની સ્થિતિમાં એની મહોંકને
અનુભવ ઓછો થાય છે પણ કુહાડાના ઘા એની ખરી સુવાસના
પ્રસારનું નિમીત્ત બને છે. સંકટને જીવન વિધાયક શિક્ષક ગણવામાં
આવે છે. સહેલાઈથી મળતા સુખો આપણી મર્દાનગી છીનવી લે છે.
પ્રચંડ પુરુષાર્થ સંકટોને દૂર કરવાનો અજબ કીર્મિયો છે....

સંકટો સામે નમતું જોખવું એ માનસિક નબળાઈ છે એટલે
સંકટોને શાપ નહિ પણ વરદાન માનવું એ જ હિતકર છે....

શોકાંજલિ

શ્રી કાન્તિલાલ હેમરાજભાઈ વાંકાણીના તા. ૨૨-૧૧-૬૫ ના રોજ અચાનક અમેરીકામાં અવસાન થયાના સમાચાર સાંભળી આ સભા અત્યંત ઘેરા દુઃખની લાગણી અનુભવે છે. તેઓ આ સભામાં છેલ્લા ૫૦ વર્ષથી સક્રીય રસ લેતા હતા. કારોબારી સમિતીના ઘણા વર્ષથી સભ્ય હતા અને ઘણા સમયથી સભાના મંત્રી તરીકે પણ ખંતપૂર્વક ફરજ બજાવતા હતા. લાયબ્રેરી વિભાગમાં પણ સારો એવો રસ લેતા અને જરૂરી માર્ગદર્શન આપતા હતા. તેમજ સભા તરફથી યોજાતા યાત્રા પ્રવાસમાં પણ ડોનર હતા. તેઓ ખુબ જ ધાર્મિક વૃત્તિના હતા અને સભાની દરેક પ્રવૃત્તિમાં પણ સારો રસ લેતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી આપણી સભાને બારે મોટી ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ આ દુઃખ સહન કરવાની પરમકૃપાળુ શાસનદેવ શક્તિ આપે તેમજ તેઓશ્રીના આત્માને પરમાત્મા પરમ ચિર શાંતિ આપે એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લી. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ખારગેઈટ, બાવનગર

શોકાંજલિ

શ્રી કાન્તિલાલ નથુભાઈ શાહ (ઉ.વ.૭૬) તા. ૧૪-૧૨-૬૫ ગુરુવારના રોજ બાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા અને ખુબ જ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા તથા મીલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. તેમના આત્માને પરમકૃપાળુ શાસનદેવ ચિર શાંતિ આપે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લી. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ખારગેઈટ, બાવનગર

શોકાંજલિ

શ્રી અમૃતલાલ જોશલાલ મહેતા (ઉ.વ.૮૩) મેસર્સ રમણીકલાલ એન્ડ બ્રધર્સવાળા તા. ૨૨-૧૨-૬૫ શુક્રવારના રોજ બાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી ખુબ જ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. તેમના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લી. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ખારગેઈટ, બાવનગર

धारावाहिक धार्मिक कथा

जिनदत्त

(अन्तिम भाग)

मुनिराज यशविजय

इस से पूर्व आप पढ़ चुके हैं कि जिनदत्त ने वामन का रूप बनाया । उसके पश्चात् उसने मदोन्मत हाथी को ठीक किया एक केवल ज्ञानी के कथनानुसार राजा को वामन की यथार्थता का पता चला । वामनने अपना असली रूप प्रकट किया और उसका विवाह राजा की लडकी से हुआ और राज्य भी मिल गया । अब आगे पढ़िये...

अब जिनदत्त राजा बन गया । इस में राजा के योग्य सभी गुण विद्यमान थे । वह श्रेष्ठ आचार वाला, सौम्य प्रकृति वाला, सदाचारी था । छत्तीस राजा दिनरात उस की सेवा करते थे । धर्म के प्रभाव से इन्द्रियों और मन को प्रिय लगनेवाले उसे सब सुख प्राप्त थे ।

एक दिन जिन दत्त के पास विमलमती, श्रीमती और विज्जहरी चैठी हुई थी । जिन दत्तके समुद्र में गिरने के पश्चात् जो जो घटनाएं उस के साथ घटी थी प्रत्येक ने उसे बताया और फिर कहने लगी, “स्वामिन् ! आप से अलग होने के पश्चात् जिसे दुःख का हमने अनुभव किया वे बहुत अधिक थे तथा हम किसी को कह नहीं सकते थे । ” राजा ने कहा कि यह सब कर्मों की लीला है । कहा भी है—

सर्वे पुण्यक्याणं कर्माणां

पावए फल विवागं ।

अवराहेसु गुणेषु य

निमित्तचित्तां परो होई ॥

अर्थात्—सब पूर्वकृत कर्मानुसार फल मिलता है, अपराध, गुण अथवा अन्य कोई कुछ इस में केवल निमित्त मात्र है । दमयन्ती ने अपने पूर्व भव में बारह घड़ी प्रमाण समय तक मुनि को दुःख दिया था जिस के फलस्वरूप उसे बारह वर्ष तक अपने पति नल का वियोग सहना पड़ा । जो भी व्यक्ति को दुःख प्राप्त होते हैं उनका एकमात्र कारण कर्म ही है । जीवों को सुखदुःख चक्र की भ्रान्ति बदलता रहता है । अतः तुम्हें सुख-दुःख में एक समान भाव रखना चाहिए । राजा का समय सुख पूर्वक व्यतीत हो रहा था ।

एक दिन जिनदत्त को माता पिता की

याद आ गई। उसने सेनापति को बुलोया और सेना सहित बसन्तपुर की तरफ जाने को कहा। सेना में रथ, हाथी, घोड़े, पैदल चलने वाले तथा अस्त्र शस्त्र आदि हर प्रकार के साधन विद्यमान थे। मार्ग में जाते हुए अनेक देशों के राजा, राणा, मण्डलिक जिन दत्त को मिलते थे और सभी उसकी आज्ञा का पालन करते थे।

सेना बढ़ती हुई बसन्तपुर के पास पहुंच गई। अरिमर्दन राजाने अपने मंत्री के द्वारा जिनदत्त राजा के लिए बहू मूल्य उपहार भेंट स्वरूप भेजा। जिनदत्तने उस भेंट को स्वीकार नहीं किया और मंत्री से कहा 'जीव देव श्रेष्ठी पत्नी सहित चाहिए अन्यथा युद्ध के लिए तैयार रहो।' राजा ने सेठको देने से इन्कार कर दिया। मंत्रियों ने भी उसे बहुत समझाया परन्तु वह नहीं माना। राजा की मान्यता थी कि सेठ और उसकी पत्नी मेरी प्रजा है और उनकी रक्षा करना मेरा कर्तव्य है। जब कई दिन तक राजा ने जीवदेव सेठको न भेजा तो जिनदत्त राजा की सेना ने आक्रमण कर राज्य का कुछ भाग ले लिया। फिर किसी के कहने पर जीव देव सेठ अपनी गर्ज से अपने राजा की आज्ञा बिना जिनदत्त के पास अपनी पत्नी सहित चला गया।

जीवदेव की दशा बिगड़ चुकी थी। वह अब धनवान नहीं था। पुत्र के घर में से जाने के पश्चात् वह एक साधारण व्यक्ति रह गया था। उस के पास अब लक्ष्मी नहीं थी। सेठ अपने पुत्रको पहिचान न

सका परन्तु सेठजीने अपने पुत्र को पहिचान लिया। माता पिताकी दशा देख कर जिनदत्त को बहुत पश्चात्ताप हुआ। राजा अपने माता पिता को कहने लगा, "हे पृथ्वी! शास्त्रों में पुत्र को कुल दिपक कहा है परन्तु मैंने तो आपको दुःख ही दिया है! मैं आप के लिए क्लेशकारक रहा हूं, कृपया मुझे क्षमा करें।" फिर पिता ने कहा "ये उपालम्ब देने ठीक नहीं है। जो भी हुआ है अच्छे के लिए ही हुआ है। यदि तुम विदेश न जाने, तो राज्य कहा से मिलता था।" फिर एक दूसरे ने अपनी आपबीती सुनाई।

उधर अरिमर्दन राजा विचार करने लगा कि जीव देव सेठ अपनी पत्नी के साथ आठ दिन से शत्रु राजाके पास है। फिर किसीने अरिमर्दन राजा को कहा कि जीवदेव उस नये आए हुए राजा का पिता है और उसकी पत्नी माता है और राजा जिनदत्त है तो राजा को विश्वास न हुआ। फिर पूरी नसल्ली की गई जिससे वह विश्वस्त हुआ। राजा जिनदत्त को मिलने गया तो वह बड़े प्रेम से मिला। जिनदत्तने विदेशगमन से लेकर राज्य प्राप्ति तक सब घटनाएं अरिमर्दनके सामने कहा। राजा जिनदत्त की प्रशंसा करता है परन्तु वह नीचे मुख करके कहने लगा, "मेरे में कोई गुण नहीं है। राज्य आदि सब यहां ही रह जायगा, साथ में कुछ भी जानेवाला नहीं है।"

अरिमर्दन राजा फिर कहने लगा, "हे सौम्यमूर्ते! आपने जो अपने माता पिता

आत्मनिर्देश प्रकाश

3

इतने क्रोधपूर्वक मांगे इसमें क्या रहस्य था।" तब जिनदत्त ने कहा "मैं यह देखना चाहता था कि आप अपनी प्रजा की रक्षा करते हैं या कि नहीं। यह मेरे मन में कौतुक था। मेरे मन में यह भी कुविकल्प आया था कि यदि यह राजा मेरे माता पिता को बांध कर मुझे समर्पण करेगा तो मैं इसके राज्य को समाप्त कर दूंगा, परन्तु आपने ऐसा नहीं किया तथा आपने अपनी प्रजा की रक्षा की है। आप निश्चित रूपसे सत्त्विक शिरोमणि हैं।" दोनों राजा मिलकर अत्यन्त प्रसन्न हुए।

महाराजा जिनदत्तने सुतकारों को बुलाया और इस प्रकार कहने लगा, "हे भद्रो! मेरे से डरना मत। मैं न्यायप्रिय हूँ। मैं आप से कुछ नहीं कहूंगा। परन्तु मैं एक बात कहना चाहता हूँ, जो कंचुक मैं जुए में हार गया था वह कहां है। उन्होंने उसे जहां रखा था वहां से लाकर दे दिया। राजा ने कंचुक की कीमत दे दी। राजा अरिमर्दन जुआरियों को दंड देना चाहता था परन्तु जिनदत्त का पिता कहने लगा "ये सुतकार निस्पराध हैं। मैं ने ही इन्हें जुए में फसा ने की प्रेरणा दी थी।" फिर जिनदत्त ने भी महाराज से उन्हें क्षमा करने के लिये कहा। फलस्वरूप सुतकारों का क्षमा कर दिया गया।

फिर अरिमर्दन राजा अपने मन में विचार करने लगा, जिनदत्त जैसा उत्कृष्ट भाग्यवान् पुरुष इस संसार में नहीं हैं। दूसरे मेरा लडका भी नहीं है तथा मैं बृद्ध हो गया

हूँ। तीसरे यदि मैं जीव देव श्रेष्ठी को सेठानी सहित अपनी मर्जी से दे देता तो भी इसने राज्य ले लेना था और चौथे मेरी पुत्री सौभाग्य लता अभी तक अविवाहित है और जिन दत्त इस के लिये योग्य वर है अतः यदि श्रेष्ठ होगा कि अपनी पुत्री का विवाह जिनदत्त से कर दूँ और राज्य भी दूँ।"

राजा ने जीव देव से भी विचार विमर्श किया और दोनों के कहने से जिनदत्त ने विवाह के लिये अपनी स्वीकृति दे दी। महोत्सव पूर्वक जिनदत्त और सौभाग्य मंजरी का विवाह हो गया। फिर धर्मघोष मुनि उस नगर में पधारे और उन्होंने वहां पर धर्मोपदेश दिया जिस से प्रभावित होकर महाराज अरिमर्दन ने उन्हें विनती की, "हे भगवन्! संयमरूपी जहाज देकर मुझे संसार सागर से तारो।" इसी प्रकार जीवदेव सेठ ने भी कपने पुत्र जिनदत्त से दीक्षा के लिये संमति मांगी। फलस्वरूप राजा सेठ और सेठानी ने दीक्षा ली और जिन दत्त ने बारह व्रत लिये।

फिर राजा जिनदत्त ने वसन्तपुर में एक बहुत सुन्दर मन्दिर का निर्माण किया। इसके अतिरिक्त शास्त्रग्रन्थों को लिखवा कर ज्ञान भण्डार का निर्माण किया, श्री संघ की भक्ति की तथा सात क्षेत्रों में धन का व्यय किया। एक बार किसी विदेश से आए हुए पुरुष ने जिनदत्त राजा से कहा, "हे राजन्! श्री अरिमर्दन राज ऋषि और जीवदेव मुनि स्वर्ग सिद्धार गये हैं।" यह सुनकर राजा

४

अःतमानं ६ प्रकाश

की आंखों में आंसू आ गये और वह सोचने लगा :-

तपोनियममुस्थितानां कल्याणं

जीवितमपि मरणमपि ।

जीवन्तः अर्जयन्ति गुणान्,

मृता अपि पुनः सुगतिं यान्ति ॥

अर्थात् तप और नियममें जो अच्छी तरह से स्थित हैं वे जीते हुए तथा मरते हुए भी कल्याण को प्राप्त होते हैं । जीते हुए गुणोंका अर्जन करते हैं तथा मृत्यु के बाद सुगति को प्राप्त होते हैं ।

त्यक्त्वा जीर्णमिदं देहं लभते च पुनर्जन्तम् ।

कृतपुण्यस्य जीवस्य मृत्युरेव रसायनम् ॥

अर्थात् प्राणी इस पुराने शरीरका त्यागकर पुनः नया शरीर प्राप्त करता है, परन्तु जिस जीवने पुण्य किये होते हैं उसके लिये मृत्यु ही रसायन है ।

अपने प्रियजनों की मृत्यु के समाचार सुन कर राजा के मनमें परिणाम विशुद्ध होते गये तथा उसके मनमें भाव शुद्ध होते गये तथा उसके मनमें संयम लेनेकी भावना उत्पन्न हुई । राजाने विमलबोध मन्त्रीको सम्बोधन करते हुए कहा, “ हे मन्त्रीवर ! वे मुनि धन्य हैं जिन्होंने तप, संयम, राम, संवेगकी आराधना कर सुगति को प्राप्त हुए हैं । मैं तो अधन्य हूँ जो कि पापरूपी कीचड़ में लिप्त हूँ । ” तब महामन्त्री ने कहा, “ आप पापी नहीं हैं परन्तु सदाचार पालनसे आप पुण्यवान हैं । ” इसी सम्बन्धमें मन्त्रीने कहा :-

राज्ञि धर्मिणी धर्मिष्ठा पापे पापा समे समाः ।

राजानमनुवर्तन्ते यथा राजा तथा प्रजाः ॥

अर्थात्-राजाके धर्मी होने पर प्रजा धर्मी होती है, पापी होने पर पापी होती हैं राजा जैसा होगा प्रजा वैसी ही होगी । प्रजा राजा का अनुसरण करती है । जैसे राजा होगा प्रजा भी वैसी ही होगी ।

राजा कहने लगा, “मैं मोहनिद्रामें पड़ा हुआ हूँ । महारम्भ और परिग्रहमें नष्ट हूँ, संसाररूपी व्यापारमें लक्ष्म हूँ । देश, राज्य आदिके कर्म करते हुए मेरा मोक्ष नहीं हो सकता । ” राजा की भावना दीक्षा लेने की बढ़ती गई । निकटवर्ती जिन मन्दिरमें गया, वीतराग देवकी प्रतिमा को वंदन किया भावना विशुद्ध हो बन गई । फलस्वरूप क्षपक श्रेणी पर पहुँच कर ज्ञानावरणीय आदि चार घातीकर्मोंको क्षय कर गृहस्थावस्था में ही केवलज्ञान प्राप्त किया । उस समय शासनदेवने मुनिवेष अर्पण किया तथा जिनदत्त केवली ने धर्मदेशना दी । केवली भगवानने धर्मके सम्बन्धमें धर्मोपदेश दिया और अन्तमें अपने पूर्वभवका वर्णन इस प्रकार से किया :-

दशपुरमें शिवधन नामका एक वणिक रहता था । उसकी धर्मपत्नी का नाम यशोमती था । उनका एक पुत्र हुआ जिसका नाम शिवदेव था । जब शिवदेव आठ वर्षका हुआ तो सिर दर्दके कारण शिवधन मृत्यु को प्राप्त हुआ । शिवधनके मरने पर धन चला गया, दारिद्र्यता का आगमन हुआ । शिवदेवकी माता अपने पुत्र सहित उज्जयिणी में आ गई । यशोमती

तो घर का काम करने लगी और शिवदेव गाय भैंस चरानेका काम करने लगा।

शिवदेवने एक महातपस्वी मुनिको देखा। उसने बहुमान पूर्वक तपस्वी मुनिको वंदन किया। फिर वह मनमें विचार करने लगा, "यदि यह मुनि मेरे घरमें पारणा करे तो कितना सुन्दर हो। पता नहीं, मेरे भाग्य में इस मुनि का पारणा है या कि नहीं?"

फिर साध सास की पूर्णिमा के दिन वह मुनि शिवदेवके घरमें पारणे के निमित्त आया। पहले शिवदेवने स्त्रीर बोहराई, फिर मुनि को

दो बड़े दिये। फिर माताने सब तरहके सामान से भरी एक थाली अपने लडके को दी। मुनिने उसमें से कवल मात्र लिया। तत्पश्चात् मुनि अपने स्थान पर चले गये। वहां पर उस समय पांच कन्याएं भी थीं, उन्होंने उस दान की अनुमोदना की।

मरणोपरान्त शिवदेव जीव देवका पुत्र मैं (जिनदत्त) हुआ। सुपात्रदान की अनुमोदना करनेवाली पांच कन्याएं मेरी पांचो धर्मपत्नियां बनीं। यशोमती मेरी माता बनी।

पूर्णता की खोज

— मुनि नवीनचन्द्र विजय

सुखी, समृद्ध और लक्की में गिना जाने वाला आज का प्रत्येक व्यक्ति अपने आप में कुछ कमी महसूस करता है, उसे यह प्रतिक्षण लगता है कि यह भीतर से कुछ खाली है। सफलता और समृद्धि के शिखर पर रहने वाला आज का हर आदमी अपने आपको अपूर्ण अनुभव करता है। आखिर ऐसा क्यों हो रहा है जिसके पास सब कुछ है वह भी अपने आपको अधूरा क्यों महसूस कर रहा है। कुछ न कुछ महत्वपूर्ण छूट जाने की उसकी भीतर की पुकार है। वह पुकार क्या है, वह अपूर्णता, वह कमी और अब अधूरापन क्या है। जिसका व्यक्ति हरपल अनुभव करता है। गरीब, भी, मध्यम भी और अमीर भी।

आदमी स्वयं इस बात को समझ नहीं पाता है कि मेरे मन और हृदय

अधूरापन क्यों महसूस करते हैं। और यह अधूरापन कैसे भरा जा सकता है। अपने भीतरी अधूरेपन को मनोरंजन के विदेश भ्रमण से तीथी यात्रा से भरना चाहते हैं। वे इसके लिये जैसे भी खर्ची करते हैं फिर भी वे अपने इस भीतरी अधूरेपन को भर नहीं पाते। वे प्यासे के प्यासे ही रहते हैं।

यह मनुष्य मात्र की कृपा है कि वह वास्तव में अपूर्ण है। उसकी आत्मा मन, बुद्धि और हृदय आदि सब कुछ अपूर्ण है। उसकी आत्मा जो हम समय अपूर्ण बनी हुई है। पूर्णता प्राप्त करना चाहती है। अखंड और परिपूर्ण होना चाहती है। समृद्धि और सफलता के शिखर पर पहुंच जाने से आत्मा की पूर्णता नहीं आती, मनोरंजन से आत्मा का रंजन नहीं होता, विद्य की परिक्रमा

आत्मनिर्देश ५१:२१

९

करने से आत्मा की परिक्रमा नहीं होती । तीर्थ यात्रा से आत्मा की यात्रा नहीं होती भगवान के दर्शन से आत्मा के दर्शन नहीं होते प्रत्येक मनुष्य के भीतर आत्मा है और प्रत्येक आत्म हरिपूर्ण होना चाहता है, पूर्णता उसका स्वभाव है । इसलिये वह अपने स्वभाव में आना चाहता है । आत्मा अनंतज्ञान युक्त चैतन्य स्वरूप है, वह अपने स्वरूप में जाना चाहता है इसलिये वह एक प्रकार की अपूर्णता अनुभव करता है । आदमी अपने जीवन में आत्मा की परिपूर्णता के लिये कोई प्रयत्न नहीं करता इसलिये उसे अपने जीवन में कष्टोप रहता है ।

एक दिन फूलने आर्तिभाव से पुकारा “मेरे प्राण” फल, तुम कहाँ हो फल ने सम्मिलित उत्तर दिया—“नहीं जानते, मैं तुम्हारे ही अन्दर में छिपा बैठा हूँ । रवीन्द्रनाथ टेगौर का यह रूपक एक बहुत बड़े सत्य को उद्घाटित करते हैं ।

एक बार फूल की जिज्ञासा हुई कि मेरा प्राण तो फल है, वही मेरा स्वामी और भगवान है । लेकिन वह मुझे कहीं दिखाई नहीं देता, मेरे प्राण होने पर भी वे मुझसे अटाय हैं, मेरे भगवान होने पर भी मुझे दिखाई नहीं देते आखिर वह हैं तो हैं कहाँ ? मैं उसे कहाँ ढूँढ़ूँ ? मुझे मेरे स्वामी के दर्शन

कब होंगे ? मैं तो उसके बिना तड़प रहा हूँ । मुझसे उसका वियोग सहा नहीं जा रहा है । मेरे आंसू की एक एक बूंद उन्हें समर्पित है । मैं उसके बिना अब एक क्षण भी रह नहीं सकता । फूल की पीड़ा बढ़ती जाती है और वह करुण स्वर से पुकार उठता है ओ मेरे प्राण ! ओ मेरे स्वामी ! ओ मेरे परमात्मा ! मैं तुम्हें ढूँढ़ कर थक गया हूँ । आखिरकार ओ देव ! तुम कहाँ हो । तब फल ने फूल को मुस्कराते हुये अपना पता बताया—प्यारे फूल ! तु मुझे क्यों बाहर ढूँढ़ रहे हो, बाहर मैं कहीं नहीं हूँ । तुम जहाँ ध्यान से देखो । मैं तो तुम्हारे भीतर ही छिपा हुआ हूँ । जो चीज तुम्हारे भीतर है उसे बाहर खोजने की मूर्खता क्यों ?

संसार का प्रत्येक मनुष्य फूल जैसी मूर्खता कर रहा है । वह पूर्णता को बाहर खोज रहा है कोई छत में खोज रहा है कोई घर और दुकानमें खोज रहा है । कोई वामना की दृष्टि में खोज रहा है । कोई शरीर के सौन्दर्य में । पर उसे पता नहीं है कि जिस पूर्णता को वह बाहर खोज रहा है, वह तो उसके भीतर है ।

यदि हम तीर्थयात्रा करते हुए आत्मा को यात्रा करते हैं, संत महात्माओं जो

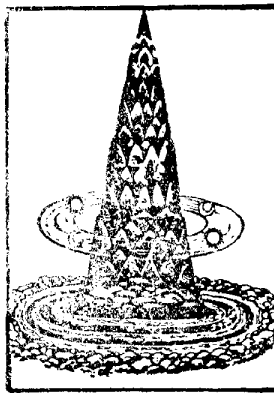
८

आत्मनिर्देश प्रकाश

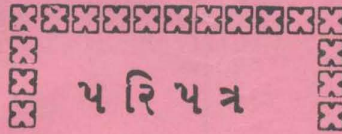
के दर्शन करते हुए हम आत्मा के दर्शन करते हैं, मंदिर में जाकर परमात्मा की मूर्ति की पूजा करते समय हम अपने आत्मा स्वरूप की ही पूजा करते हैं और धर्मलतया अध्यात्म की साधना करते हुए आत्मा की ही आरा-

धना करते हैं तो समझना चाहिये कि हम पूर्णता की खोज के पथ पर हैं।

प्रस्तुति : प्रकाशचन्द्र बोहरा, बाडमेर
श्री परमार क्षत्रिय जैन सेवा समाज
पावागढ़-३८९३६०

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

સુદ્ધ સભાસદ બંધુઓ / બહેનો,

આ સભાના સભ્યોની સામાન્ય સભાની બેઠક નીચેના કાર્યો માટે સંવત ૨૦૫૨ના મહા શુદ્ધ ૬ ને રવિવાર તા. ૨૮-૧-૨૦૨૨ના રોજ સવારના ૧૦-૩૦ કલાકે શ્રી આત્માનંદ ભુવનમાં શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ લોકચર હોલમાં મળશે; તો આપને હાજર રહેવા વિનંતી છે.

કાર્યો :—

- (૧) તા. ૨૨-૧-૨૦૨૨ના રોજ મળેલી સામાન્ય સભાની બેઠકની કાર્યવાહીની શુદ્ધ નોંધ મંજૂર કરવા.
- (૨) તા. ૩૧-૩-૨૦૨૨ સુધીના આવક-ખર્ચના હિસાબ તથા સરવૈયા મંજૂર કરવા. આ હિસાબ તથા સરવૈયા વ્યવસ્થાપક સમિતિએ મંજૂર કરવા માટે બલામણુ કરેલ છે. સભ્યોને જોવા માટે તે સભાના ટેબલ પર મૂકેલ છે.
- (૩) તા. ૧-૪-૨૦૨૨ થી તા. ૩૧-૩-૨૦૨૨ સુધીના હિસાબ ઓડિટ કરવા માટે ઓડિટરની નિમણૂક કરવા તથા તેનું મહેનતાણું નક્કી કરી મંજૂરી આપવા.
- (૪) આવતા ત્રણ વર્ષ માટે હોદ્દાદારો તથા વ્યવસ્થાપક સમિતીના ચૂંટણીના કાર્યક્રમની ચર્ચા વિચારણા કરવા.
- (૫) પ્રમુખશ્રીની મંજૂરીથી મંત્રી રજુ કરે તે.

તા. ૨૧-૧૨-૨૦૨૧
ભાવનગર

લી. સેવકો,
કાંતિલાલ રતીલાલ સલોત
દિવ્યકાંત મોહનલાલ સલોત
માનદ મંત્રીઓ

તા. ક. : આ બેઠક કોરમના અભાવે મુલતવી રહેશે તો તેજ દિવસે બંધારણની કમલ ૧૧ અનુસાર અર્ધા કલાક પછી ફરી મળશે અને વગર કોરમ પશુ ઉપરની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવશે.

Shree Atmanand Prakash

Reg. No. GBV. 31

નમ્રતા એ જ સંપત્તિ....

ફલોદ્ગમેદ્દુમા નમ્રાઃ
સજ્જના વિશ્વોદ્ગમેઃ ॥
પ્રશસ્યતે મૃદુરત્વ
ચ માન આચાર્યરોષકઃ ॥

- * જેમ વૃક્ષો ફળો આવવાથી નમ્ર બને છે, તેમ સજ્જનો સમ્પત્તિ વધતાં નમ્ર બને છે. મૃદુતા લોકોની પ્રશંસા પામે છે, જ્યારે અભિમાન તરફ લોકોને અણુગમ્ય થાય છે.

- * As trees become bent by load of fruit, so good men become humble by the acquisition of riches. Gentleness is praised, while arrogance is disliked.

BOOK-POST

From,

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
ડૉ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ખારગોહટ, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, હાણુપીઠ પાછળ, ભાવનગર